

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Вх. № 83 КД
Дата 06.03.2019 г.

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА

г. София, бул. "Александър Стамболийски", № 17, тел.: 02/9400900; факс: 02/9818145;
дежурен тел.: 02/9879551; e-mail: info@mc.government.bg, URL: www.mc.government.bg

Изх. № .....11-00-12.....
.....2.01.02.....2019.....

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОНСТИТУЦИОННО ДЕЛО № 16/2018 г.
КОНСТИТУЦИОННО ДЕЛО № 2/2019 г.

На вх. № 11-00-12/18.01.2019 г.

СТАНОВИЩЕ

от БОИЛ БАНОВ – МИНИСТЪР НА КУЛТУРАТА

Относно: Разпоредбата на чл. 96 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2019 г. (ЗДБРБ за 2019 г.), на § 14, т.1, 2, 3, б. „а“ и §15 от ПЗР на ЗДБРБ за 2019 г. и § 14 от ПЗР от ЗДБРБ за 2019 г., с която се създава нова т. 8 към чл. 7, ал. 2 от Закона за държавния служител (ЗДСл)

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Във връзка с предоставената ми възможност и конституирането на министъра на културата като заинтересована страна по конституционно дело № 16/2018 и присъединеното към него конституционно дело № 2/2019 г., представям следното становище:

Относно искането на президента на Република България за установяване на противоконституционност на чл. 96 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2019 г. (ЗДБРБ за 2019 г.)

Съгласно чл. 96 от ЗДБРБ за 2019 г. (обн., ДВ, бр. 103 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.) разпоредбата на чл. 11, ал. 1, т. 3 от Закона за държавния фонд за гарантиране устойчивост на държавната пенсионна система не се прилага за приходите

от първоначално концесионно възнаграждение по договора за възлагане на концесия за строителство на обект „Гражданско летище за обществено ползване София“ – публична държавна собственост.

В искането на президента на Република България се излагат съображения за несъответствие на чл. 96 от ЗДБРБ за 2019 г. с правото на обществено и социално осигуряване съгласно чл. 51, ал. 1 от Конституцията на РБ и принципа на правовата държава в чл. 4, ал. 1 от Конституцията на РБ.

Държавният фонд за гарантиране устойчивост на държавната пенсионна система е част от пенсионната система и не е единственият законодателен инструмент за осъществяване на социалната политика на държавата. Приходите от концесии не са единствените постъпления във фонда съгласно чл. 11 от Закона за държавния фонд за гарантиране устойчивост на държавната пенсионна система.

Несъстоятелни са изложените доводи, че с разпоредбата на чл. 96 от ЗДБРБ за 2019 г. се създава изключение без да се отчита риска пред стабилността на пенсионната система. Игнориран е факта, че оспорената разпоредба има еднократно правно действие и изключва не всички приходи от концесии, а само тези от първоначалното концесионно възнаграждение по договора за възлагане на концесия за строителство на обект „Гражданско летище за обществено ползване София“ – публична държавна собственост. Законодателят е упражнил правото си да извършва промени в източниците и размера на финансирането на фонда, като не е допуснал нарушение на чл. 4, ал. 1 и чл. 51, ал. 1 от Конституцията на РБ.

Относно искането на президента на Република България за установяване на противоконституционност на § 14, т. 1, 2, 3, б. „а“ и на §15 от ПЗР на ЗДБРБ за 2019 г и искането на омбудсмана на Република България за противоконституционност на § 14 от ПЗР на ЗДБРБ за 2019 г., с която се създава нова т. 8 към чл. 7, ал. 2 от ЗДСл:

С § 14 от ПЗР на ЗДБРБ за 2019 г. към несъвместимостите при назначаване на държавни служители по чл. 7, ал. 2 от ЗДСл се добавя ново основание – упражнено право на пенсия по чл. 68, 68а, 69 или чл.69б от Кодекса за социално осигуряване.

С § 14, т. 3, б „а“ от ПЗР на ЗДБРБ за 2019 г. упражненото право на пенсия е включено сред прекратителните основания по чл. 103, ал. 1, т. 4 от ЗДСл.

Съгласно § 15 от ПЗР на ЗДБРБ за 2019 г. държавните служители, назначени към датата на влизане в сила на закона, са длъжни да уведомят органа по назначаването, че са упражнили правото си на пенсия, като техните служебни

правоотношения се прекратяват от органа по назначаването с едномесечно предизвестие.

В искането на президента на Република България се излагат съображения за несъответствие на промените в ЗДСл с чл. 4, ал. 1, чл. 6, ал. 2 и чл. 116, ал. 1 от Конституцията на РБ.

В искането на омбудсмана на Република България се излагат съображения за противоречие на чл. 7, ал. 2, т. 8 от ЗДСл с правовата държава (чл. 4 от Конституцията на РБ) и правото на труд, трудово възнаграждение и обществено осигуряване съгласно чл. 48, ал. 1 и 5 и чл. 51, ал. 1 от Конституцията на РБ. Навеждат се доводи за непоследователност и непредвидимост на правната уредба, като се счита че § 15 от ПЗР на ЗДБРБ за 2019 г. накърнява правната сигурност, нарушава принципа на равенство на гражданите пред закона и противоречи на Конвенцията за защита на правата на човека.

Доводите в искането на президента на Република България и на омбудсмана на Република България, са неоснователни поради следните съображения:

С измененията в ЗДСл не се накърнява правото на труд, тъй като законодателят създава забрана под формата на несъвместимост за лицата, които са придобили и упражнили правото си на пенсия да бъдат назначавани само по служебни правоотношения по ЗДСл, което не изключва възможността тези лица да работят по трудови и граждански правоотношения, съответно и да упражняват свободни професии. Следва да се отчете обстоятелството, че и към момента съществува правен режим, при който лицата, придобили право на пенсия могат да бъдат едностранно освободени от работодател/орган по назначаване – чл. 328, ал. 1, т. 10 КТ, чл. 106, ал. 1, т. 5 от ЗДСл. В тези случаи дори правото на работодателя/органа по назначаване да освободи служителя възниква от момента на придобиване на правото на пенсия, докато в чл. 7, ал. 2, т. 8 от ЗДСл е необходимо служителите да са придобили и упражнили правото на пенсия.

Предложените промени в ЗДСл са мотивирани от законодателя с възможността да се предложат свободни работни места на млади висококвалифицирани кадри, които да стартират кариерата си в държавната служба, както и предоставянето на възможност за кариерно развитие и по-добра мотивация на държавни служители със стаж в администрацията.

С предложената правна уредба не се нарушават правата на гражданите съгласно чл. 48, ал. 1 и 5 и чл. 51, ал. 1 от Конституцията на РБ, доколкото лицата, засегнати от промените в ЗДСл са упражнили по своя воля правото си на пенсия и не е засегнато

правото им на обществено осигуряване. Законодателната промяна се основава на обективни и разумни критерии, които отчитат естеството на държавната служба и предвидената по-ниска степен на защита при прекратяване на служебните правоотношения за разлика от назначените по трудови правоотношения. Оспорените разпоредби не въвеждат обратно действие и не са несъвместими с европейското законодателство и Конвенцията за защита на правата на човека.

С оглед гореизложеното, исканията на президента на Република България и на омбудсмана на Република България за установяване на противоконституционност на чл. 96 от ЗДБРБ за 2019 г., на § 14, т.1, 2, 3, б. „а“ и §15 от ПЗР на ЗДБРБ за 2019 г. и § 14 от ПЗР от ЗДБРБ за 2019 г., с която се създава нова т. 8 към чл. 7, ал. 2 от ЗДСл, следва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

С уважение,

БОИЛ БАНОВ
Министър на културата